

“சோகவனம்” சிறுகதையில் சூழலியல் கோட்பாட்டு

ச. வித்யா பிரியதர்ஷினி ^{அ, *}, அ. விஜயலட்சுமி ^அ

^அ தமிழாய்வு மையம், ஏ.பி.சி. மகாலட்சுமி கல்லூரி, (மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைவுப் பெற்றது), தூத்துக்குடி-628002, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Theory in the short story "Sogavanam"

S. Vidhya Priyadharshini ^{a, *}, A. Vijaya Lakshmi ^a

^a Center for Tamil Research, A.P.C. Mahalakshmi College for Women, (Affiliated to Manonmaniam Sundaranar University), Thoothukudi-628002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
buddhinekha88@gmail.com

Received: 23-08-2022
Revised: 11-10-2022
Accepted: 27-10-2022
Published: 08-12-2022

ABSTRACT

Damage to the environment affects not only humans, but all living beings. People get tensed when something harms their beloved and the same people don't get tensed when birds and animals are affected. Knowingly or unknowingly, animals and birds play an important role in human living environment. A wise man knowingly destroys nature. S. Tharman's short story "Sogavanam" shows that the birds that nest in trees and stay in tree trunks and roam around happily are greatly affected by the urbanization. He has created a sad forest with his writings and mentioned about the noisy environment due to the increase in traffic and the change in the food styles of the birds. The story travels along with the ecological aspects of conservation and non-pollution of ecological factors. This article examines how ecological principles fit into narrative events and how the future society should maintain ecological factors.

Keywords: Sogavanam, Ecological Theory, Environment, Short Story

முன்னுரை

இலக்கியத்திற்கும் சுற்றுச் சூழலுக்குமான உறவை பன்னெடுங் காலமாக படைப்பாளர்கள் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். உயிரினங்கள் இயங்குவதற்கு சூழலியல் காரணிகள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. இயற்கையின் மீதான நாட்டமும் தேவையும் அறிந்த மனிதன், அதைப் பாதுகாத்தல் அவசியமாகும். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி நகரமயமாதல் போன்றவற்றால் சூழலியல் காரணிகள் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாயின எனலாம். இவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் பாதுகாப்பையும் குறித்து பல எழுத்தாளர்கள் தங்கள் படைப்புக்களில் பதிவு செய்து வருகின்றனர். அவர்களில், குறிப்பிடத் தகுந்த எழுத்தாளர் ஆவார் (Dharman, 2020). இவரது படைப்புகள் அனைத்தும் சுற்றும் சூழல் குறித்த விழிப்புணர்வை மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளன. இவரது “சோகவனம்” என்ற சிறுகதையில் இடம்பெறும் சூழலியல் சார்ந்த கருத்துக்களைக் கோட்பாட்டு வாயிலாக ஆராய்ந்து நோக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சூழலியல் - விளக்கம்

சூழல் + இயல் நம்மை சுற்றியுள்ள தாவரங்கள் விலங்குகள், பூமியிலுள்ள அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவை கற்கும் அறிவியல். ஓர் உயிரினத்தின் சூழல் என்பது

சூரிய ஒளி, காலநிலை, நிலவியல் அம்சங்கள், போன்ற உயிரற்ற காரணிகளின் ஒட்டுமொத்த அளவிலான இயற்பியல் இயல்புகளையும் குறிப்பிட்ட வாழிடத்தில் வாழும் பிற உயிரினங்களைக் கொண்ட உயிர்சார் சூழல் மண்டலத்தை உள்ளடக்கியதாகும். நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம், நெருப்பு என்கிற பஞ்சபூதங்களை உள்ளடக்கியது சூழலியல் (Muthulakshmi & Mallika, 2021; Elanchezhyan, 2020).

சூழலியல் என்னும் கருத்துருவை முதன் முதலில் ஜெர்மானிய உயிரியலாளரான ஏர்ன்ஸ்ட் ஹேக்கல் 1869ம் ஆண்டு பயன்படுத்தினார். இதை இவர் சூழலுடன், உயிரினங்களுக்கு உள்ள தொடர்பு பற்றிய விரிவான அறிவியல் என வரையறுத்துள்ளனர். 1895-ல் இது தொடர்பான விரிவான பாட நூல் ஒன்றையும், இத்துறையில் "பல்கலைப் பாட நூல்நெறி" ஒன்றுடன் சேர்த்து, எழுதியவர். டென்மார்க் நாட்டை சேர்ந்த தாவரவியலாளரான, இயுஜெனியல் வார்மிங் என்பவராவார். இதனால் இவரையே சூழலியலை நிறுவியவர் என்கின்றனர். பின்னர் இவரைத் தொடர்ந்து, இச்சொல்லை தாவரவியல் மற்றும் விலங்கியல் அறிஞர்கள் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர் (Arivaran, 2022; Tamilselvi & Thamilarasan, 2022).

சூழலியல் என்பது உயிரியலின், ஒரு கிளையாகும். இதில் உயிரினங்களின் வாழ்விடங்களுடனான தொடர்புகள் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. ஜாக்ரன் ஜோஸ் கூற்றுப்படி சொல்லர்த்தமாக "சூழலியல்" [ecology] என்ற வார்த்தை வீட்டைப்பற்றிய ஆய்வு (Literally the word "ecology" means a study of home) எனப்படுகிறது. சூழலியல் என்பதைச் சுட்டும் ஈக்காலஜி (Ecology) என்னும் ஆங்கிலச் சொல் ஓய்கோஸ் (oikos) என்னும் கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். இதன் பொருள் வீடு அல்லது நிலையம் என்பதாகும் (Muthulakshmi & Mallika, 2021).

சூழலியல் கோட்பாடு

அனைத்து உயிரியல் மற்றும் அஜியோடிக் இனங்களும் (அஜியோடிக் - சுற்றுச் சூழலின் உயிரற்ற காரணிகள்) ஒரு முழுமையை உருவாக்குகின்றன. அனைத்து உயிரினங்களும், முக்கியமான செயல்பாடுகளின் தொடர்ச்சியை, உறுதி செய்வதற்கும், தாங்கள் இருப்பதை தொடருவதற்கும், ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளது. இந்த சார்பு நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ, குறைவாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ இருக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் இயற்கை சரியாக செயலாற்றுகிறது.

துருக்கிய மொழியில் இயற்கை "அறிவியல் சூழலியல்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. பொதுவாக உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களின் உறவு மற்றும் அவற்றின் சுற்றுச் சூழலுடன் உள்ள உறவுகளை, ஆராயும் கோட்பாடுகள் "சூழலியல் கோட்பாடுகள்" எனப்படுகின்றன. சூழலுக்கும், பறவைகளுக்குமான உறவில் ஏற்படும் மாற்றங்களை, படைப்பாளி தன் புனைவுத் திறன் மூலம் சோகவனம் சிறுகதையில் எடுத்தியம்புகிறார் (Ramachandra Guha, 2018).

சூழலியல் கோட்பாட்டு அணுகுமுறை

இலக்கியத்திற்கும், சுற்றுச்சூழலுக்கும், உள்ள உறவை பல்துறை கோணத்தில், நோக்கும் பரந்துபட்ட ஆய்வாகும். சுற்றுச்சூழல் அக்கறையை வெளிப்படுத்தும், படைப்புகளை எடுத்துக் கொண்டு, அவை இயற்கையை அணுகும் பாங்குகளை ஆராயும் அணுகுமுறை சூழலியல் கோட்பாட்டு அணுகுமுறை ஆகும். இவற்றுள் சில சுற்றுச்சூழல் நிலைமையை சீர்செய்யும் நோக்கில் சாத்தியமான தீர்வுகளை தந்தும் அமையலாம். எனினும் இவ்வணுகுமுறை பற்றி பல்வேறு கருத்துகள் நிலவி வருகின்றன. "சோகவனம்" சிறுகதை முழுவதிலும் சூழலியல் கொள்கைகளின் தாக்கத்தைக் காணமுடிகின்றன. வனத்தின் அழிவு, மரத்தில் தொடங்கி, உயிரினங்கள் வாழ முடியாத அளவு மாற்றங்களைத் தாங்கி நிற்கிறது. இதற்கான காரணம் சூழலில் மனிதனாலும், அவனால் உருவாக்கப்பட்ட நரகமயமாதலும் முக்கியமான ஒரு கூறாகும். பிற உயிரினங்களின் நிலைமை பற்றி சற்றும் எண்ணிப் பாராமல் மனிதன் தனது வாழ்விட தேவைக்காகவும் மூலப்பொருள்களின் தேவைக்காகவும் காட்டை அழித்து, வருகிறான். வனம் அழிவதை, மையக் கருவாகக் கொண்டு,

இச்சிறுகதை அமைந்துள்ளது. சுற்றுப்புறச் சூழலின் தாக்கம் பறவைகளிடம் ஏற்படுத்திய பாதிப்பை இச்சிறுகதை மூலம் படைப்பாளி வெளிப்படுத்துகிறார் (Ramachandra Guha, 2018).

நிலம்

உலகம் பஞ்ச பூதங்களால் ஆனது பஞ்சபூதங்களில் நிலம் முதலிடத்தைப் பிடிக்கிறது. "மண்" என்பது சாதாரண ஒன்றல்ல தன்னிடம் அளிக்கும் எதனையும் உயிர் பெற்று எழச் செய்யும், மாயவித்தைகளை தன்னுள்ளே கொண்டுள்ள மாயபெட்டி. வளமான மண்ணால் வனங்களும் வனத்தால் மண்ணும், நிலைபெற்று இருக்கின்றன. இவை ஒன்றை ஒன்று பாதுகாத்துக் கொள்கின்றன. மனிதன் தன் வசதிக்காக வனங்களை அழித்து, தன் வாழிடங்களை அமைத்துக் கொள்கிறான். வியாபார நோக்கிலும் வனம் சூரையாடப்படுகிறது. வனத்தின் அடிப்படை மரங்கள், மரங்களின் அழிவு அதனை தஞ்சமென கருதி நிற்கும், பறவைகள் மற்றும் விலங்குகளின் அழிவுக்குக் காரணமாகிப் போகின்றன. வனத்தின் லயத்திலும் ரம்மியத்திலும் வாழ்ந்த கிளிகள் இரண்டு மரத்தை நாடி பறந்து தவிப்பதை கதையாசிரியர் பதிவு செய்கிறார்.

வனத்திற்கு அடிப்படை ஆதாரம் மரங்கள். மரங்கள் இல்லை எனில் பறவைகளுக்கு வாழிடம் இருக்காது. வாழிடம் இல்லாமல் பறவைகள் திண்டாடுவதை, கதையாசிரியர் பதிவு செய்திருக்கிறார். தன் வாழிடத்தை அமைத்துக் கொள்ள கிளி எத்தனிக்கிறது. கிளி பொதுவாக மரப் பொந்தில் கூடுகட்டி வாழும் பறவையினம். கிளைகள் மீது, தன் இருப்பிடத்தை அமைக்காது என்பதை அறிய முடிகிறது (Dharman, 2020).

"ஆகா எவ்வளவு பெரிய இலவமரம், தன் தாய்வீடாயிருந்தது". எவ்வளவு உயரம் எத்தனை பொந்துகள் பக்கத்திலேயே கூடாரமாய்க் கிளை பரப்பி வெயில் முகமே காணாமல் எந்நேரமும், நீருக்குள் இருக்கிற மாதிரியான குளிர்ச்சியில் அசைந்தாடி, பறவைகள் எல்லாவற்றையும் "வா, வா" என்று கையசைத்துக் கூப்பிடும், நிலவாகை மரத்தையும் காணவில்லை. சந்தன வாசனை எங்கே போயிற்று? அடர்ந்த மட்டியும், கோங்கும் பிள்ளை மருதும் இருந்த இடம் எது? ஆயிரம் கைகள் விரித்தாற்போல், நின்ற தேக்கு எங்கே போயிற்று" (Dharman, 2020).

என்று கிளி கேட்பதாக சொல்லும் வரிகளில் படைப்பாளி, தான் பார்த்து ரசித்த மரங்களான இலவமரம், நிலவாகை, சந்தனமரம், மட்டி, கோங்கு பிள்ளை மருது, என்ற இன்றளவில் காணாமல் போன்ற மரங்களின் பட்டியலைச் சொல்லி இவையெல்லாம் எங்கே போனது? என்கிற உள்ளக்குமுறலை பதிவு செய்கிறார். மரங்களின் அழிவால் பறவைகளின் வாழிடம் அழிந்து, இடம் தேடி அலையும் அவலநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. பறவைகளின் வாழிடச் சூழல் சிதைக்கப்படுவதால் மிகுந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. விளை நிலங்கள் இன்று விலைநிலைங்களாக மாற்றப்படுவது வாடிக்கையாகி விட்டது. இதனால் சூழல்சமநிலை பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை மனிதர்கள் அறிந்து செயல்படுவதில்லை.

நீர்

நீர் உயிரினங்கள் அனைத்திற்கும் அடிப்படை. "நீரின்றி அமையாது உலகு" என்றார் வள்ளுவர், உலக உயிரினங்கள் அனைத்திற்கும் அடிப்படை தேவையாக அமைவது நீர் தாவரங்களின் வளர்ச்சிக்கும், அவை உணவு தயாரிக்கவும் நீர் ஆசியம். நீர் மூலங்களான ஆறு, ஏரி, குளம், இவற்றையெல்லாம் மனிதன் மாசுபடுத்திவிட்டான். புனிதமாக கருதி மக்களால் மகத்துவமாக மதிக்கப்பட்ட நதிகள் இன்று கழிவுகளை சுமந்து அவமானச் சின்னமாக காட்சியளிக்கிறது.

"நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா உண்டிபாழ்

ஆறில்லா ஊருக்கு அழகுபாழ் - மாறில்

உடன் பிறப்பில்லா உடம்பு பாழ் பாழே

மடக்கொடி இல்லா மனை”

என்கிறார். ஆறு இல்லை எனில் ஊர் செழிக்க வழி இல்லை. நீர்நிலைகளை பாதுகாத்தால்தான் உயிரினங்கள் இப்புவிவில் நிலைபெற முடியும். நாகரிகங்கள் அனைத்தும் ஆற்றங்கரையில் தோன்றியது. அவை இன்று அழியும் நிலைக்குத், தள்ளப்படுகிறது. ஒரு புறம் நீர்நிலைகள், தூர்மண்டிக்கிடக்க ஆறுகள் தூய்மையிழந்து, தன் மீது கரைபட்ட, கன்னிகளாய் காட்சி அளிக்கிறது தாகத்தோடு பறந்து வந்த கிளி நீர் தேடி அலையும் சூழலை படைப்பாளி காட்சிப்படுத்துகிறார் (Dharman, 2020).

“பறந்து வந்த களைப்புத் தீர், தாகம் தணிக்கப் பறந்து வெளியில் சென்றது ஆண் கிளி. மலையருவிகள் கொட்ட சிற்றோடைகளில் பாம்பின் நெளிவாய், அவை கொண்டு, பாய்ந்துவரும் கண்ணாடித் தண்ணீர் தேடி அலைந்தது தூரத்தில் தெரிந்த குளத்தில் தாழ்ப் பறந்து உற்றுப் பார்த்தது ஓர்க் ஷாப் கழிவுகள் சேர்ந்து எண்ணெய்ப் படலம் மிதக்கும் கருமைநிறத் தண்ணீரின் நாற்றம் பிடிக்காமல் பறந்து போனது” (Dharman, 2020).

என்னும் வரிகள் கிளி தாகத்தால் நீர் தேடி அலைந்த போதும், அதன் முந்தைய சூழலில் இருந்த அருவி நீரினை சுவைத்துவிட்டு, இப்போது ஆலை கழிவுகள் கலந்த நீரினை பார்த்தவுடன் முகம் சுளிப்பதன் மூலம் படைப்பாளி, சூழலின் இன்றைய நிலைகண்டு முகம் சுளிக்கிறார் என்றே தோன்றுகிறது. வனத்திலே வளர்ந்த கிளி, கண்ணாடி தண்ணீர் (தெளிவான நீர்) நாடி செல்கிறது. நீர்நிலைகளின் மாசுபட்ட நீரினைக் குடிக்க விரும்பாமல், பறந்து கொண்டே செல்கிறது.

“தூரத்தில் நடுக்காட்டில் பம்புசெட் கிணற்றின் உப்பு தண்ணீர் வாய்க்காலில் தொண்டை நனைத்துப் பறந்து வந்தது” (Dharman, 2020).

என்பதிலிருந்து, பம்புசெட் மூலம் நிலத்தடி நீரினை பல அடி ஆழம் இட்டு உறிஞ்சும், மாந்தர்களால் நிலத்தடி நீர்வளம் குறைந்து வருவதையும், கிளி அந்த நீரினையும் நிறைவாக குடிக்காமல் தொண்டை நனைய மட்டும் குடிப்பதாக கூறுவதிலிருந்து, நிலத்தடி நீர் மட்டும் குறைவதற்கான காரணத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறார், இப்புவி மாந்தர்களுக்கு மட்டும் அல்ல, உயிரினங்கள் அனைத்திற்கும் உரியது. பிற உயிரினங்கள் படும் துயரினையும், வாழிடம், பசி, தாகம் போன்ற உணர்வுகள் எல்லா உயிர்களுக்குமானது என்பதும் கதை நிகழ்வின் வழி அறிய முடிகிறது.

காற்று

உணவின்றி ஐந்து வாரம் உயிர்வாழமுடியும் நீரின்றி ஐந்து நாட்கள் உயிர் வாழமுடியும் ஆனால் காற்றின்றி 5 நிமிடம் கூட உயிர் வாழ முடியாது. “உயிர்வளி” என்பதிலிருந்து உயிர் வாழ அவசியமானது “வளி” என அறியமுடிகிறது. உயிர்வளி சமநிலையில் தாவரங்கள் பெரும் பங்கும் வகிக்கின்றன. மனிதர்கள் வெளியிடும் கரியமில வாயுவை மரங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு உயிர்வளியைத் தருகின்றன.

“புகை காக்கும் உயர்ந்த குழாயும், வாகனங்கள் கக்கிச் செல்லும் டீசல், பெட்ரோல், புகை நாற்றத்தை சுவாசித்து முகம்ச்சுளித்தது ஆண் கிளி” (Dharman, 2020).

என்னும் வரிகள் மூலம், காற்றுமாசுபாட்டை படைப்பாளி சுட்டுகிறார். அறிவியல் சாதனங்கள் மற்றும் போக்குவரத்து சாதனங்கள் அதிகரிப்பால், காற்றில் மாசுக்கள் அதிகரிக்கின்றன. குளிர்சாதனப்பெட்டி, குளிரூட்டி போன்ற சாதனங்களிலிருந்து வெளிவரும், CFC என்னும் குளோ புளூரோகார்பன் என்னும் நச்சுக்காற்று ஓசோன் படலத்தை ஒட்டையிடுகின்றது. இதனால் புற ஊதாக் கதிர்கள் நேரடியாக புவியினை தாக்குகிறது. இதனால் ஒரறிவு முதல் ஆற்றிவு வரை உள்ள அனைத்து உயிர்களும் துன்பம் அடைகின்றன. புவியை ஒரு போர்வை போலச் சுற்றிக்கிடந்து பரிதியின் கதிர்ச்சூட்டைக் குறைத்துக் கொடுப்பது வளிமண்டலம். வளிமண்டலத்தில் உள்ள ஓசோன் படலத்தின் அடர்த்தி குறைவதை (காற்றில் ஓசோன் அணுக்கள் (O3) குறைதல்) ஓசோன் ஒட்டை என்கிறோம். இதனால் புவி வெப்பமடைந்து பனியாறுகள் உருகி, கடல்நீர் மட்டம் அதிகரித்து பெரும் ஆபத்தினை

ஏற்படுத்த கூடும். புவிச்சூழலில் ஏற்படும் சிறிய மாற்றம் கூட ஒட்டுமொத்த சூழலையும் பாதிப்பது கண்கூடு ஒவ்வொரு வினாடியும் காற்று ஒரு வகையில் மாசடைந்து கொண்டே இருக்கிறது. குப்பைகள், நெகிழிப்பைகள், மெது (உருளைகள்)(tyres) போன்றவற்றை எரிப்பது, குளிர் சாதனப் பெட்டி, குளிர்நட்டப்பட்ட அறை ஆகியவற்றை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவது புகைவடிகட்டி இல்லாமல் தொழிற்சாலைகளை இயக்குவது, பொதுப்போக்குவரத்தைப் பயன்படுத்தாத தனிமனிதரின் மிகுதியான ஊர்திப் பயன்பாடு என்ற அத்தனை செயல்பாடுகளினாலும், காற்று மாசுபடுகிறது.

உணவு

உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க உறைவிடம், இம்மூன்றும், மனிதனின் அடிப்படைத் தேவையாகும். இதில் உடையிலிருந்து பறவைகளும், விலங்குகளும், விலகிவிடுகின்றன.

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்கிறது மணிமேகலை. இளம் குஞ்சுகளுக்கு, உணவளிக்க, தாய்க்கிளி படும் பாட்டினை விளக்குவதன் மூலம் உணவுத் தேவையின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறார் படைப்பாளி (Dharman, 2020). “பஸ்ஸின் ஜன்னல் வழியே விட்டெறிந்த அரைக் கொய்யாப் பழத்தை ஆசையாய்க் கொண்டு வந்து ஊட்டியது தாய்க்கிளி. பழங்களின் வாசனை அறியாத குஞ்சுக்கிளி. தூ..... வென்று துப்பி உமிழ்ந்த போது தாய்க்கிளிகள் இரண்டும் கண்ணீர் விட்டு அழுதன” (Dharman, 2020).

ஒரு முறை தாய்க்கிளி பேருந்தின் ஜன்னல் வழி யாரோ ஒருவர் வீசி எறிந்த அரைக் கொய்யாப் பழத்தை ஊட்ட முற்படுகிறது அதனைப் பற்றி அறியாத குஞ்சுக்கிளிகள் உண்ண மறுக்கிறது. இதனைக் கண்டு தாய்க்கிளியும் ஆண்கிளியும் மிகுந்த துயர் கொள்கின்றன.

“சாலையோரக் கேண்டினில் வாங்கி சாப்பிட்டுவிட்டு பஸ்ஸின் ஜன்னல் வழியே எறிந்த பொட்டலங்களில் ஒட்டியிருந்த பிரியாணித் துகள்களையும், புளியோதரைப் பருக்கைகளையும் கொண்டுபோய் இரையாகக் கொடுத்தது” (Dharman, 2020).

கிளி மொட்டைப் பனையின் உச்சியில் உட்கார்ந்து, தன் குஞ்சுகளுக்கு புழு, பூச்சிகளை உணவாகக் கொடுக்க எண்ணியது. தாய் தன் பிள்ளைக்கு சிறப்பான உணவையே அளிக்க விரும்புவாள். அதுபோல, புழு பூச்சிகளை உணவாகக் கொடுக்க, நினைத்து அங்கும் இங்கும் பறந்தது. வெட்டவெளியில், மொட்டை வெயிலில், அருகில் இருந்த சிற்றுண்டி கடையில் சாப்பிட்டு வீசி எறிந்த பிரியாணி பருக்கைகளையே எடுத்துக் கொண்டு, வந்து குஞ்சுகளுக்கு ஊட்டும் அவல நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறது. பறவைகளுக்கு உணவளித்து தான் உணவு உண்ட காலம் மாறி பறவைகளின் உணவுத் தேவைகள், நிறைவடையாத காலமாக மாறி விட்டது பெரும் வேதனைக்குள்ளாக்குகிறது. இன்றைய சூழலில் தானியங்கள் சிந்தாமல், சிதறாமல், பாக்கெட்டுகளில் அடைக்கப்படுவதால் பறவைகளுக்குத் தானியங்கள் கிடைப்பதில்லை இது போன்ற உணவுத் தேவையை நிறைவேற்ற முடியாமல் உயிரினங்கள் பெரும் பாதிப்பிற்குள்ளாகின்றன.

ஒலி

சப்தங்களால் நிறைந்தது அண்டம். ஒவ்வொரு உயிரினங்கள் பிறந்தது, முதல் ஒலியின் தாக்கத்தை உள்வாங்கி உணருகின்றன. மரங்களின் அசைவு, பறவைகளின் ஒலி, விலங்குகளின் சப்தம், நீரோடையின் சலசலப்பு, வண்டுகளின் ரீங்காரம், போன்ற ஒலிகளை மட்டும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் ஆதி மனிதன். வளர்ச்சி அடைய அடைய, இயந்திரங்கள் போக்குவரத்து சாதனங்களின் பெருக்கத்தால், இன்று இரைச்சலுக்கிடையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

ஒலி என்பது பொதுவாக காதுகளால். கேட்டு உணரக்கூடிய அதிர்வுகளைக் குறிக்கும். ஹாரன் ஒலி என்பது மோட்டார் வாகனங்களில் பொருத்தப்பட்டுள்ள ஒலி எழுப்பும் கருவியிலிருந்து வெளிப்படுத்தப்படும் ஒலி ஆகும். மனிதர்களால் கிட்டத்தட்ட 20 ஹெர்ட்ஸ் முதல் 20,000 ஹெர்ட்ஸ் வரை உள்ள அதிர்வெண் ஒலியைத்தான் கேட்கமுடியும்.

“இடைவிடாது கேட்டும் இரைச்சல்களும் பேயாய் அலறும் ஸ்பீக்கரின் ஓலங்களும் தூக்கத்தை மறக்கடித்தன. காய்ந்த பனச் சிராய்களின் உறுத்தல் வேறு. ஆனாலும் ரொம்பவும் பயமுறுத்தியது ஓயாமல் ஒலிக்கும் ஹாரன் சத்தம் தான். சத்தமே வாழ்க்கையென்றாகிப் போயிற்று கிளிகளுக்கும்” (Dharman, 2020).

என்பதிலிருந்து படைப்பாளி சுற்றுச்சூழல் முழுவதும் சத்தத்தால் நிறைந்துள்ளது என்பதை விளக்குகிறார். இரைச்சல் அதிகமாக இருந்ததால் இரையூட்டும் போது அதன் தாய் பாஷையான கி கீ கீ... சத்தத்தைக் குஞ்சுகள் கேட்கவிடாமல் வாகனங்களின் ஹாரன் சத்தம், மேலெழும்பி அமுக்கியது. தொண்டை வலிக்க கத்தியும், தன்தாய் பாஷையைக் குஞ்சுகளின் காதுகளில் கேட்க வைக்க முடியாமல், தாய் கிளியின் தொண்டை வறண்டு போனதை சுட்டிக்காட்டி அதன் தவிப்பை வெளிப்படுத்துகிறார் படைப்பாளி.

"வனமெங்கும் பஸ் ஹாரன் சத்தமும் ரயில் ஹாரன் சத்தமும் விடாமல் கேட்கத் தொடங்கின. சில நாள் கழித்து நடுவனத்தில் ஆலைச் சங்கின் பயங்கரச் சத்தம் கேட்டது. எல்லா பிராணிகளும் உற்றுப் பார்த்தன. குயிலொன்று கூவிக்கொண்டு போன சத்தமது. சில நேரம் மிஷின்கள் ஓடும் பாக்டரி சத்தங்கள் கூட கேட்கத் தொடங்கியது (Dharman, 2020).

சொல்வதை சொல்லுமாம் கிளிப்பிள்ளை என்பார்கள். குஞ்சுக்கிளிகள் தன் தாய் கிளியின் கீ கீ ஒலியினை கேட்கமுடியாதா அளவிற்கு ஹாரன் சத்தம் கேட்கப்பட்டதால் ஹாரன் சத்தம் போன்றே ஒலி எழுப்ப ஆரம்பித்து விட்டன. இதனை கண்டு தாய்கிளிகள் பதறித் துடித்தன. கிளி என்றாலே அதன் அடையாளம் பச்சை நிறம், கீ கீ என்கிற ஒலிச் சத்தம் தான். ஆனால் சூழலியல் மாறுபாட்டால் தன் அடையாளம் இழந்து கிளி வாடுவதை பதிவு செய்கிறார் கதையாசிரியர். சூழலின் தாக்கத்தால் வனத்திற்கு திரும்பிய பறவைகளான, மயில், குயில், சிட்டுக் குருவிகள், என எல்லா பறவைகளின் ஒலியிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு உள்ளது. உலகில் வாழும் எந்த உயிரினமாக இருந்தாலும் தாய் தன் பண்புகளை தன் சந்ததியினருக்கு கொடுக்கவே விரும்புவாள் அப்படி தாய்க்கிளி கொடுக்க இயலாமல் தவிக்கிறது. குஞ்சுக்கிளிகள் தன் பாரம்பரிய நிறமான பச்சை நிறமிழந்து செம்பச்சையாக வளர்ந்து, வந்ததை கிளிகள் ஆச்சரியமாக பார்த்துக் கொண்டன. சூழலின் தாக்கம் எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்பதை இதன் வழி அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு அடைந்துள்ளது என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. மாசு பாட்டினால் வரக்கூடிய கேடுகளை எடுத்துச் சொன்னாலும் அதை அனுபவிக்கும் போதுதான் முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ள நேரிடுகிறது. தங்க நிழல் இல்லையென்றால் இன்னொரு காட்டிருக்குத் தாவிச் சென்றுவிடும் பறவைக்கே இந்த நிலை என்றால் மனித சமூகத்திற்கு பாதிப்பு எப்படி இருக்கும் என்பதை வாசகருக்கு ஊகிக்க வைக்கிறது, கிளிகளின் வாழ்க்கை. மனிதனுக்கு ஆசை அதிகரிக்க அதிகரிக்க சுற்றுச்சூழலை பாதுகாக்க மறந்து விடுகிறான். இந்த உலகம் எல்லா உயிரினங்களுக்குமானது. எதிர் வரும் சந்ததியினரும் நோயின்றி வாழ வழி வகை செய்வதே மனித வாழ்வின் உன்னத பண்பாகும். தேவை அதிகரிக்க அதிகரிக்க நாம் வனங்களை அழிக்கிறோம். வனங்களையே நம்பி இருக்கும் உயிரினங்களையோ வனங்களினால் மனித வாழ்வில் சூழலுக்கும் ஏற்படும் நன்மைகளையோ நாம் நினைத்து பார்ப்பதில்லை. சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பால் கிளியின் சந்ததி மாற்றம் கிளிக்கானது அல்ல மனித சமூகத்திற்கானது என்பதை உணர்ந்து நாம் செயல் பட வேண்டும்.

References

- Arivarasan, N. (2022) Ecological degradation in Cho. Dharman's novel Sool. International Research Journal of Tamil, 4(S-3), 1-10. <https://doi.org/10.34256/irjt22s31>
- Dharman, S. (2020) Neerppali Muthal 68 Kadhaikal, Adaiyalam Pathippagam, Chennai, India.

Elanchezhian, L. (2020) Cultural Ecology views in Sangam Literature, International Research Journal of Tamil, 2(2), 111-118. <https://doi.org/10.34256/irjt20212>

Muthulakshmi, D., Mallika, S. (2021) Ecology of aquatic organisms in Ainkurunuru, Indian Journal of Tamil, 2(4), 21-25. <https://doi.org/10.54392/ijot2144>

Ramachandra Guha, (2018) Sutrusuzhal Ulagam Thaluviya Varalaru, Ethir Veeliyeedu, Chennai, India.

Tamilselvi, K., Thamilarasan, P. (2022) Livelihood of the Folk People in the novel Sool, International Research Journal of Tamil, 4(S-6), 32-37. <https://doi.org/10.34256/irjt22s65>

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License